

BIULETYN

*Parafia Rzymskokatolicka p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie – Kurdwanowie*

Nr 39/161/2022 * XXVI NIEDZIELA ZWYKŁA * 25 września 2022 r.

*WSZYSTKO, CO NA NAS DOPUŚCIŁEŚ, PANIE, SPOTKAŁO NAS WEDŁUG
SPRAWIEDLIWEGO WYROKU, BO ZGRZESZYLIŚMY PRZECIW TOBIE
I NIE STRZEGLIŚMY TWOICH PRZYKAZAŃ. LECZ ZEHCIEJ WSŁAWIAĆ
SWE IMIĘ I POSTĄP Z NAMI WEDŁUG WIELKIEGO MIŁOSIĘRDZIA SWEGO.*

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELE

1. czytanie (Am 6, 1a. 4-7)

Czytanie z Księgi proroka Amosa

To mówi Pan wszechmogący: "Biada beztroskim na Syjonie i dufnym na górze Samarii. Leżą na łożach z kości słoniowej i wylegają się na dywanach; jedzą jagnięta z trzody i cielęta ze środka obory. Fałszywie śpiewają przy dźwiękach harfy i jak Dawid obmyślają sobie instrumenty do grania. Piją czaszami wino i najlepszym olejkiem się namaszczają, a nic się nie martwią upadkiem domu Józefa. Dlatego teraz ich poprowadzę na czele wygnańców, a zniknie krzykliwe grono hulaków".

Psalm (Ps 146, 6c-7. 8-9a. 9bc-10)

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego

On wiary dochowuje na wieki,
uciśnionym wymierza
sprawiedliwość,
chlebem karmi głodnych,
wypuszcza na wolność uwięzionych.

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego

Pan przywraca wzrok ociemniałym,
Pan dźwiga poniżonych,
Pan kocha sprawiedliwych,
Pan strzeże przybyszów.

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego

Ochronia sierotę i wdowę,
lecz występnych kieruje na
bezdroża.

Pan króluje na wieki,
Bóg twój, Syjonie, przez pokolenia.

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego

2. czytanie (1 Tm 6, 11-16)

**Czytanie z Pierwszego Listu
świętego Pawła Apostoła do
Tymoteusza**

Ty, o człowiecze Boży, podążaj za
sprawiedliwością, pobożnością,
wiarą, miłością, wytrwałością,
łagodnością. Walcz w dobrych

zawodach o wiarę, zdobądź życie wieczne: do niego zostałeś powołany i o nim złożyłeś dobre wyznanie wobec wielu świadków.

Nakazuję w obliczu Boga, który ożywia wszystko, i Chrystusa Jezusa, Tego, który złożył dobre wyznanie za Poncjusza Piłata, ażebyś zachował przykazanie nieskalane bez zarzutu aż do objawienia się naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Ukaże je we właściwym czasie błogosławiony i jedyny Władca, Król królujących i Pan panujących, jedyny, mający nieśmiertelność, który zamieszkuje światłość niedostępną, którego żaden z ludzi nie widział ani nie może zobaczyć: Jemu cześć i moc wiekuista. Amen.

Alleluja, alleluja, alleluja

Jezus Chrystus będąc bogaty, dla was stał się ubogim, aby was swoim ubóstwem ubogacić.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 16, 19-31)

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Jezus powiedział do faryzeuszów: „Żył pewien człowiek bogaty, który ubierał się w purpurę i bisior i dzień w dzień świetnie się bawił. U bramy jego pałacu leżał żebrak okryty wrzodami, imieniem Łazarz. Pragnał

on nasycić się odpadkami ze stołu bogacza; nadto i psy przychodziły i lizały jego wrzody. Umarł żebrak i aniołowie zanieśli go na łono Abrahama. Umarł także bogacz i został pogrzebany. Gdy w Otchłani, pogrążony w mękach, podniósł oczy, ujrzał z daleka Abrahama i Łazarza na jego łonie. I zawołał: «Ojcie Abrahamie, ulituj się nade mną i poślij Łazarza; niech koniec swego palca umoczy w wodzie i ochłodzi mój język, bo strasznie cierpię w tym płomieniu». Lecz Abraham odrzekł: «Wspomnij, synu, że za życia otrzymałeś swoje dobra, a Łazarz przeciwnie, niedołą; teraz on tu doznaje pociechy, a ty męki cierpisz. A prócz tego między nami a wami zionie ogromna przepaść, tak że nikt, choćby chciał, stąd do was przejść nie może ani stamtąd do nas się przedostać». Tamten rzekł: «Proszę cię więc, ojczy, poślij go do domu mojego ojca. Mam bowiem pięciu braci: niech ich przestrzeże, żeby i oni nie przyszli na to miejsce męki". Lecz Abraham odparł: «Mają Mojżesza i Proroków, niechże ich słuchają». «Nie, ojczy Abrahamie, odrzekł tamten, lecz gdyby kto z umarłych poszedł do nich, to się nawrócą». Odpowiedział mu: «Jeśli Mojżesza i Proroków nie słuchają, to choćby kto z umarłych powstał, nie uwierzą»”.

HOMILIA PAPIEŻA FRANCISZKA

Święty Paweł Apostoł w drugim czytaniu kieruje do Tymoteusza, ale także do nas pewne zalecenia, jakie leżą mu na sercu. Wśród nich, prosi, aby „zachował przykazanie bez skazy i bez zarzutu”. Mówi po prostu o przykazaniu. Wydaje się,

że chce, abyśmy utkwili nasz wzrok na tym, co jest istotne dla wiary. Święty Paweł w istocie nie zaleca wielu punktów i aspektów, ale podkreśla centrum wiary. Tym centrum, wokół którego wszystko się obraca, tym pulsującym sercem, które ożywia wszystko, jest przepowiadanie paschalne, pierwsze przepowiadanie: Pan Jezus zmartwychwstał, Pan Jezus ciebie kocha, dla ciebie dał swoje życie; zmartwychwstały i żyjący stoi obok ciebie i czeka na ciebie każdego dnia. Pan zmartwychwstał. Każda treść wiary staje się piękna, jeśli jest powiązana z tym centrum, jeśli jest przeniknięta orędziem paschalnym. Jeśli się ją izoluje - traci sens i moc. Zawsze jesteśmy wezwani, aby żyć i głosić nowość miłości Pana.

Przykazanie o którym mówi święty Paweł każe nam pomyśleć również o nowym przykazaniu Jezusa, „abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem”. Boga-Miłość głosi się miłując: nie na mocy przekonywania, nigdy nie narzucając prawdy, ani też nie upierając się przy jakimś obowiązku religijnym czy moralnym. Boga głosi się spotykając osoby, zwracając uwagę na ich historię i przebyta przez nich drogę. Bóg bowiem nie jest jakąś ideą, ale żywą Osobą: Jego orędzie związane jest z prostym i prawdziwym świadectwem, z wysłuchaniem i akceptacją, z promieniującą radością. Boga nadziei głosi się żyjąc w dniu dzisiejszym Ewangelią miłości, nie lękając się.

Ewangelia pomaga nam zrozumieć, co to znaczy kochać, a w szczególności unikać pewnych zagrożeń. W przypowieści jest bogacz, który nie dostrzega Łazarza, biednego człowieka, który „leżał u bramy jego pałacu”. Ten bogacz w istocie nikomu nie wyrządza krzywdy, nie ma mowy o tym, aby był zły. Ma jednak znaczenie poważniejszą chorobę, od Łazarza, który przecież „okryty był wrzodami”: ten bogacz cierpi z powodu poważnej ślepoty, bo nie potrafi spoglądać poza swój świat, pełny uczt i pięknych szat. Nie widzi niczego poza bramą swego domu, gdzie leży Łazarz, bo nie obchodzi go, co się dzieje na zewnątrz. Do jego serca weszła światowość, która znieczuliła duszę. Światowość jest jak „czarna dziura”, która pożera dobro, gasi miłość, bo pochłania wszystko we własnym „ja”.

Łazarz jest jedyną postacią we wszystkich przypowieściach Jezusa nazwaną z imienia. Jego imię oznacza „Bóg pomaga”. Bóg go nie zapomina, powita go na uczcie swojego królestwa wraz z Abrahamem, w bogatej komunii miłości. Jednak bogacz w przypowieści nie ma nawet imienia. Jego życie popada w zapomnienie, ponieważ ten kto żyje dla siebie, nie czyni historii. A chrześcijanin powinien wyjść ze swoich ograniczeń, aby tworzyć historię. Nieczułość dnia dzisiejszego wykopuje nieprzekraczalne przepaści na zawsze.

Jest jeszcze inny szczegół w przypowieści, pewien kontrast. Dostatnie życie tego człowieka bez imienia jest opisane w sposób ostentacyjny: wszystko w nim domaga się potrzeb i praw. Nawet po śmierci upiera się, aby dostarczono mu pomocy i dochodzi swoich interesów. Natomiast ubóstwo Łazarza wyraża się z wielką godnością: z jego ust nie wydobywają się narzekania, protesty lub słowa

pogardliwe. Jest to cenna lekcja: jako słudzy słowa Jezusa jesteśmy wezwani, by nie afiszować się pozorami i nie dążyć do chwały. Nie możemy też być smutni i żałośni. Nie jesteśmy prorokami nieszczęścia, lubującymi się w tropieniu zagrożeń i zbrodni. Nie jesteśmy ludźmi, którzy okopują się w swoich środowiskach, wydając gorzkie osądy na temat społeczeństwa, Kościoła, na temat wszystkiego i wszystkich, skazując świat negatywnością. Płaczliwy sceptycyzm nie jest cechą ludzi będących w zażyłości ze Słowem Bożym.

Osoba głosząca nadzieję Jezusa niesie radość i widzi daleko, ma szerokie perspektywy, nie ma zamykającego ją muru. Widzi daleko ponieważ potrafi patrzeć poza zło i problemy. Jednocześnie widzi dobrze z bliska, ponieważ jest wrażliwa na bliźniego i jego potrzeby. Pan nas dzisiaj o to prosi: w obliczu wielu Łazarzy, których widzimy jesteśmy wezwani, byśmy się zaniepokoiли, znajdowali drogi, żeby spotkać i pomóc, nie zlecać zawsze innym, czy mówić „pomogę tobie jutro, dzisiaj nie mam czasu, pomogę jutro”. To jest grzechem. Czas, aby spieszyć z pomocą innym jest czasem danym Jezusowi, to miłość, która trwa: to nasz skarb w niebie, który zdobywamy sobie tutaj na ziemi.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Kalendarz liturgiczny:

Poniedziałek – Wspomnienie św. męczenników Kosmy i Damiana

Wtorek – Wspomnienie św. Wincentego a Paulo, kapłana

Środa – Wspomnienie św. Wacława, męczennika

Czwartek – Święto św. Archaniołów Michała, Gabriele i Rafała

Piątek – wspomnienie św. Hieronima, kapłana i doktora Kościoła

Sobota – Wspomnienie św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dziewicy i doktora Kościoła

2. W poniedziałek o godz. 19:00 **kurs wiary** (katecheza dla dorosłych), we czwartek o 19:00 krąg biblijny.

3. We wtorek **katecheza przed chrztem** dla rodziców i chrzestnych o godz. 19:00 w kościele.

4. Msza Św. za Dusze w czyśćcu cierpiące w najbliższą środę o godz. 6.30.

5. We czwartek po wieczornej Mszy św. **nabożeństwo do św. Charbela**. Prośby do tego świętego można składać przed Mszą św. do skrzynki intencji.

6. W tym tygodniu przypada **I sobota** miesiąca – **nabożeństwo wynagradzające** po Mszy św. o godz. 7.00

7. Od soboty zapraszamy do wspólnej modlitwy Różańcowej.

Nabożeństwa różańcowe: dla dzieci w dni powszednie o godz. 17:00.

dla wszystkich po Mszy św. wieczornej, a w niedziele o godz. 18:30.

adres: ul. W. Witosa 9, 30-612 Kraków; **tel.** 12 6544569; 797624306

www.parafiakurdwanow.pl; Email: kontakt@parafiakurdwanow.pl